

Det er vår forhåpning som redaksjon at *Theofilos* skal kunne bidra konstruktivt til “the hard work of robust apologetics”, med utgangspunkt i de redaksjonelle og akademiske spilleregler som gjelder for henholdsvis *academia*, *forum* og *biblos*.

Lars Dahle
ansvarlig redaktør
lars.dahle@nla.no

I dette nummer...

Innan jeg går igjennom bidragen i dette nummer vill jeg informere leseren om ett par saker. Først kan jeg meddele at *Theofilos* fra høsten 2014 planer at utøkas med vad vi kallar *Theofilos Supplement*. Som framgår av namnet utgør dessa temanummer ett tillägg till de ordinära numren. De samlar skribenter från olika fält kring ett givet tema och följer helt till formen *Theofilos* uppdelning i *academia* och *forum* – med den enda eventuella skillnaden att en del *Supplement* kan bli helt på engelska. Huvudanledningen till denna utökning är helt enkelt att det har inkommit förfrågningar till redaktionen om att inkludera ett större antal tematiskt relaterade artiklar. Detta samtidigt som strömmen av varierade manus som sänds till redaktionen har ökat så pass att det finns grund för att bibehålla det vanliga formatet med blandade artiklar jämte dessa tematiska fördjupningar. Det första *Supplement* är på temat Guds försyn och ondska och beräknas vara färdigt i oktober. *Theofilos*-prenumeranter kommer att erbjudas specialpris.

Några *errata*: *Theofilos* har de senaste åren förvandlats från populär till akademisk tidskrift. Alla saker har dock inte fallit på plats på samma gång och på rätt sätt i prosessen. I enlighet med praxis inom akademiska tidskrifter införde vi förra året volym-benämning (för hela årgångar) men begick tyvärr ett misstag i benämningen av årgången 2013 då första numret blev volym 5 och andra volym 6. *Theofilos* börjar emellertid 2014 ”på rätt sida” som volym 6 då tidskriften nu börjar sitt sjätte år sedan starten 2009. Förutom denna korrigerings kommer pagineringen från

volym 6 nr. 1 2014 bli fortlöpande – sidnumren i nummer 2 tar alltså vid där nummer 1 slutar. Till sist, eftersom *Supplement*-numren ges ut oregelbundet kommer de att få individuell paginering och benämnas *Theofilos Supplement* nr. 1 2014 o.s.v. Vi hoppas att dessa klargöranden och förändringar skall underlätta för läsare som letar efter eller refererar till artiklar i *Theofilos*.

Så till själva innehållet i volym 6 nr. 1 2014 av *Theofilos*. Först ut i *academia* är den nydisputerade Ray Baker (CredoAkademien) som skriver en artikkel om helvetet utifrån ett bibelexegetiskt perspektiv. Han försvarar idén om att helvetet inte är ett fortsatt existerande tillstånd emot den traditionella synen som bl.a. försvarats av den svenske Stefan Swärd.

Espen Ottosen (Fjellhaug) gör upp med nyateisternas användande av Kants kritik av de klassiska gudsbevisen. Ottosen visar att nyateisternas användande är orimligt, eftersom Kant själv avvisar ateismen och att det (numera) dessutom finns goda filosofiska argument att bemöta Kants egen kritik mot de klassiska gudsbevisen.

Sebastian Rehnman (Stavangers universitet) skriver en kort replik på en tidigare artikkel i *Theofilos* (vol. 4 nr. 2 2012) av Atle Søvik om en ”ny” lösning på det ondas problem. Rehnman argumenterar att Søvik använte ett icke-traditionellt gudsbegrepp i sin artikkel. Denna typ av repliker på tidigare material i *Theofilos* i *academia* och *forum* visar att *Theofilos* har läsare som tar frågorna på allvar. Vi ser gärna att tidskriften får bli en plattform för konstruktiv debatt i framtiden och oppmuntrar våra läsare att bli skribenter.

Nästa artikkel undersöker treenighetsläran i relation till (delar av) pingstväckelsen (oneness pentecostalism) och mormonismen. Författaren, Knut Alfsvåg (Misjonshøgskolen) diskuterar varför dessa väckelserörelser har påfallande liknande kritik av den klassiska treenighetslära som modernismen.

De tre resterande artiklarna i *academia* tar opp frågor som på olika sätt relaterar till den protestantiska reformationen. Den första är

Leif Svensson (Umeå universitet) som kritiskt undersöker en etablerad tolkning av den s.k. svenska Lutherrenässansen under början 1900-talet utifrån Gustav Wingrens och Einar Billings syn på social etik som en alternativ tolkning av tvärikesläran. Den andra är Ragnar Skottene (Universitetet i Stavanger) som diskuterar Luthers syn på tron som ”favner om Kristus” i de båda Galaterbrevskommentarerna (1531 och 1535) i förhållande till lag och evangelium. Och till sist återkommer Sebastian Rehnman med en längre artikel om Heidelbergkatekesen som nyss firade 450-årsjubileum. Han ser närmare på dess teologiska och historiska karaktär och avslutar med en praktisk reflektion över katekiseringsens roll i dag.

I *forum* skriver Markus Högås en ingående artikel om Stephen Hawkins bok *The Grand Design* som argumenterar för att filosofin och teologin har spelat ut sin roll då Hawkins tror det finns skäl att hoppas på att vi skall komma fram till en teori om allting. Högås bemöter detta med en ingående diskussion om de klassiska gudsbevisen och filosofins värde samt dess harmoniska förhållande till naturvetenskapen.

Knud Jørgensen var med som reporter på 1974 på Lausanne-kongressen och har sedan dess varit djupt involverad. Med anledning av en ny publikation (se *nota bene!*) som Jørgensen och flera NLA-anställda står bakom ger han här en värdefull överblick och reflektion av Lausannerörelsens 40-åriga arbete och vägen vidare.

Patrik Hagmans bok *Om kristet motstånd* har varit lite av en ”snackis” i nordisk teologi. Hagman skrev en artikel som blev föremål för ett symposium i ett tidigare nummer av *Theofilos*. Daniel Ringdahl för diskussionen vidare i en kritisk och konstruktiv granskning av Hagmans bok.

Nästa två bidrag är ytterligare exempel på

diskussion som tidigare nummer av *Theofilos* blivit upphov till. Peter Henrysson replikerar på Jakob Olsens artikel om Kirkegaard i förra numret av *Theofilos* och försöker klargöra Francis Schaeffers syn på Kirkegaard (vilken omnämndes i Olsens öppningsparagraf). Olsen har skrivit ett svar på detta där han försvarar Kirkegaard utifrån flera centrala texter. Utbyten som detta är värdefulla och exemplifierar *Theofilos* syfte att ”presentera, analysera och diskutera den kristna trons sanning och relevans” samt att detta är ett viktigt och gemensamt arbete som kräver vårt engagemang.

De två sista bidragen är på temat film. Jens Brun Kofoed visar att han som professor i GT och (enligt ryktet) en ”film buff” är väl skickad att analysera den uppmärksammade Noah med Russell Crowe som båtbyggare. Artikelförfattaren driver bl.a. tesen att Noa representerar religiös fanatism och inte en bibliskt rättfärdig man som bibeln framställer. Filmstudenten Martin Ricksand är tillbaka med en ny trippelrecension. Denna gång är det de tre senaste filmerna av Lars von Trier som står i fokus, ”The depression trilogy” – *Antichrist* (2009) *Melancholia* (2011) och *Nymphomaniac* (2013). Ricksand blottlägger människosynen bakom Triers filmer.

Värt att notera är också Lars Dahles notis i *nota bene!* (if the pun is permitted) om NLA Høgskolens och Damaris engagemang i *The God Question* som nyligen gick på svenska och norska TV-kanaler.

Med dessa ord önskar jag alla *Theofilos* läsare en trevlig sommarläsning (som vanligt) med Augustinii ord,
Tolle lege!

Stefan Lindholm
Redaktör
red@theofilos.nu